

260 - وَعَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ جَالِسٌ: «مَا رَأَيْتَ فِي هَذَا؟» فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِ النَّاسِ، هَذَا وَاللَّهِ حَرِيُّ إِنْ حَطَبَ أَنْ يُنْكَحَ، وَإِنْ شَفَعَ أَنْ يُشَفَّعَ، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ مَرَّ رَجُلٌ آخَرُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا رَأَيْتَ فِي هَذَا؟» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ هَذَا رَجُلٌ مِنْ قَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ، هَذَا حَرِيُّ إِنْ حَطَبَ أَنْ لَا يُنْكَحَ، وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ، وَإِنْ قَالَ أَلَا يُسْمَعُ لِقَوْلِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هَذَا حَيْرٌ مِنْ مِلْءِ الْأَرْضِ مِثْلٌ هَذَا». مُنَفَّقٌ عَلَيْهِ. [6447]

قولу: «حری» ھо بقతخ الحاء وکسر الراء وتشدید الياء: أي: حقيق. قوله: «شفع» بفتح الفاء.

260. Абу Аббос Саҳл ибн Саъд ас-Соъидий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг олдиларидан бир киши ўтиб қолди. Ҳузурларида ҳам бир киши ўтирган эди, «У ҳақда фикринг қандай?» дедилар. У: «Бу киши одамларнинг улуғларидан. Аллоҳга қасамки, бу совчи қўйса, қиз беришга, шафоатчилик қилса, шафоати қабул бўлишига лойик одам», деди. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам сукут қилдилар. Кейин яна бир киши ўтди. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам яна унга: «У ҳақда фикринг қандай?» дедилар. У: «Эй Аллоҳнинг Расули, бу киши мусулмонларнинг фақирларидан. Совчи қўйса, қиз бермасликка, шафоатчилик қилса, шафоати қабул бўлмаслигига, сўзласа, сўзига қулоқ солмасликка лойик», деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Мана шу (камбағал киши) ер юзи тўла анавинга ўхшаганлардан яхши», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Бу ҳадисда овоза бўлмаслик, зоҳидлик, обрў ва мол-дунёни кўпайтирмаслик, одамларга танилган бўлмаслик каби фазилатлар зикр қилинмоқда. Ушбу айтилган сифатларнинг ҳар бири бандани Робби томон юришида кўмакчидир. Инсон табиатига қўшиб яратилганки, у бу дунё роҳатини севади ва охиратни тарк қиласди. Пайғамбар алайҳиссаломнинг ёnlарида ўтирган саҳоба ҳам «Бу киши мусулмонларнинг фақирларидан. Совчи қўйса, қиз бермасликка, шафоатчилик қилса, шафоати қабул бўлмаслигига, сўзласа, сўзига қулоқ солмасликка лойик», деди. Аксар одамларнинг ҳолати мана шунақадир. Лекин Пайғамбар алайҳиссалом **«Мана шу (камбағал киши) ер юзи тўла анавинга ўхшаганлардан яхши»**, деб айтиш билан аслида мўмин банда бу хусусда қандай тушунчага эга бўлишини кўйидаги сўzlари билан ифодалаб, ҳақиқий йўналишни баён қилдилар.

Манба: hadis.islom.uz

